

Beste Rob van Doorn en leden van de gemeenteraad Haarlem,

Sommige mensen durven hun nek nog uit te steken.

Hoeveel raadsleden hebben de toespraak van Beatrix goed beluisterd en bij hoeveel van hen ging het geweten knagen, in de wetenschap dat zij met hun stemgedrag het Houtmanpad onherstelbare schade berokkenen?

Uit het pijnlijk aarzelend applaus dat klonk na het gedicht van Sylvia Huibers werd al duidelijk dat bij vele raadsleden de schaamte groter was dan hun blijdschap voor het door hen zojuist goedgekeurde plan. Nog geen drie dagen later werd door koningin Beatrix op niet te mis te verstane wijze nogmaals benadrukt welke grote vergissing u heeft gemaakt. Graag halen wij nog een aantal passages uit deze toespraak voor u aan:

“...Met onze kostbare planeet wordt zorgeloos omgesprongen en wat zij ons geeft wordt slecht verdeeld. Zelfzucht en de hang naar overdaad maken blind voor schade aan onze natuurlijke omgeving en ondermijnen gemeenschapszin.”

“...Geen land kan er wél bij varen als mensen alleen zijn gericht op eigen gewin. Bij het bepalen van de waarde van alles moet daarom meer gelden dan geld alleen.”

“...In elke besluitvorming moet bovendien de kwaliteit van de toekomst meetellen. Die ligt in beschermen van natuur en milieu, respect voor het culturele erfgoed en onderkennen van de immateriële waarden die zin geven aan beschaving. Met de afwegingen die nu worden gemaakt staat ook het leven van wie na ons komen op het spel; niemand mag daarvoor de ogen sluiten. Met kennis en informatie kunnen wij ons wapenen. Daarmee mag niet angst de drijfveer worden maar een nieuw gevoel van universele verantwoordelijkheid.”

“...In het Handvest voor de Aarde wordt dit uitgangspunt zo verwoord: “De aarde, ons thuis, is een unieke leefgemeenschap. De mondiale natuurlijke omgeving met haar eindige hulpbronnen is ons aller zorg. Bescherming van de vitaliteit, verscheidenheid en schoonheid van de aarde is een heilige opdracht.” ‘Duurzaamheid’ wordt dat vandaag genoemd. Dit vraagt niet alleen nieuwe eisen en regels voor houdbaarheid maar ook het bewust omgaan met al wat de natuur ons geeft. De aarde die het leven voedt maar niet voor zichzelf kan spreken, moet stem krijgen. In alle kleine en grote beslissingen zal die moeten doorklinken.”

“Bemoedigend zijn de vele initiatieven om goede voornemens in praktijk te brengen. (...) Veel mensen spannen zich in voor natuurbehoud en leren kinderen oog te krijgen voor de onvervangbare schatten van de aarde.”

“...Wat begint in het klein kan uitgroeien tot een nieuwe cultuur van zorg om de toekomst. Wie de wereld wil veranderen, moet nu eenmaal beginnen bij zichzelf.”

“...Gevoelens van onmacht roepen boosheid op en afkeer van retoriek en regels. De uitdaging blijft zelf iets te dóen, samen met anderen en in betrokkenheid op de gemeenschap. Overall nemen mensen nu reeds eigen initiatieven tot een meer bewuste manier van leven.... Met kracht van overtuiging, moed en zelfvertrouwen zoeken zij medestanders en inspireren zij hun omgeving met een positief elan.”

Alle raadsleden die voor het plan stemden, moeten zich afvragen of zij zichzelf nog recht in de ogen kunnen kijken wanneer zij de strekking van bovenstaande tekst goed tot zich door hebben laten dringen.

Wij wensen u allen in het jaar 2012 veel wijsheid toe en het inzicht dat langs het Houtmanpad geen fietspad nodig is.

Met vriendelijke groet,
St. Behoud Houtmanpad e.o.